

Убеждая, мы воздействуем словом на сознание человека. Однако мало сформировать у школьников определённые взгляды, необходимо воспитать у них чувство долга, ответственности.

Жизненный опыт детей невелик, они не всегда могут оценить собственное поведение, поступки, нуждаются в корректировке своих действий, в их оценке, в одобрении или осуждении. Таковую функцию выполняют поощрение и наказание, как вспомогательные методы, с помощью которых усиливаются положительные и тормозятся отрицательные побуждения.

Нередко педагогу необходимо вызвать учащихся на определённую деятельность, стимулирующую появление у них определённой черты характера. К сожалению, ещё немало случаев, когда ученик недоверчиво относится к слову учителя и убеждение не достигает цели, не заставляет школьника задуматься над своим поведением. В этом случае убеждать приходится, главным образом, жизненными примерами, фактами, наглядно показывающими ошибочность убеждений ребёнка.

Кримська Г. В.

**ВАСИЛЬ СУХОМЛИНСЬКИЙ:
УСПІШНА ПЕДАГОГІЧНА СИСТЕМА
ВИДАТНОГО ПЕДАГОГА**

«Вірте в талант і творчі сили кожного вихованця!» Це слова одного з найвидатніших педагогів минулого століття – Василя Олександровича Сухомлинського. Досвід власної багаторічної вчительської практики, узагальнення величезної педагогічної спадщини минулого переконали його в тому, що «сила та можливості виховання невичерпні». Розроблена В. О. Сухомлинським система збагатила педагогічну науку новаторськими ідеями та положеннями, що втілюються в теорії й практиці сучасної освіти та виховання. «На любові до дітей тримається світ». Сьогодні вже важко згадати, кому належать ці слова, але точніше й не скажеш про смисл людського життя. В усі часи найкращі педагоги саме цю думку вважали найголовнішою в справі виховання молодого покоління.

«Що було найголовнішим у моєму житті? Без вагань відповідаю: любов до дітей», – так писав у книзі «Серце віддаю дітям» Василь Олександрович.

Прикладом утілення ідей педагога стала Павлівська школа. В її діяльності домінувала така мета: виховання активної творчої особистості, яка свідомо бере участь у перетворенні навколишнього середовища. Щодо змісту освіти, то перевагу віддавати політехнізму, професійному навчанню. Школярам довіряли значні повноваження за принципом самоврядування. Пріоритетом були активні дослідницькі методи, самостійна пізнавальна діяльність учнів. Особлива увага зверталась на діяльність педагога щодо стимулювання пізнавальної зацікавленості, допитливості учнів, пробудження в них прагнення до неперервної самоосвіти. Наприкінці 60-х років розпочався якісно новий період у діяльності В.О. Сухомлинського – розробка парадигми «школи самореалізації особистості», перехід до школи інформаційного суспільства. Цій ідеї притаманний футурологічний характер. Василь Олександрович протягом багатьох років шукав ефективні шляхи розвитку й саморозвитку дитини. У навчально-творчій діяльності закладено передумови реалізації педагогіки життєтворчості; філософії родинності як ідеології освіти; знання України та її народу як наукової основи виховання, шанобливого ставлення до рідного краю, українського народу, бажання утвердити його гідність, велич, славу і честь.

На думку педагога, істино важливого значення набуває опосередкований вплив учителя на особистість учня. Така інтерпретація ролей суб'єктів педагогічного процесу визначила зміну характеру відносин між ними, зокрема ролі колективу у виховному процесі.

У педагогіці В.О.Сухомлинського виразно постають чотири ідеї:

- ідея людинознавства, яка ґрунтується на народному дитинознавстві;
- ідея народної мудрості, що є узагальненням народної дидактики, фольклорного, словесного та природного виховання;
- ідея народної моралі, яку обґрунтував педагог на основі народної деонтології, родинного виховання та народної виховної практики;
- ідея національних та загальнолюдських цінностей.

Педагогічна система Василя Олександровича була спрямована на те, щоб кожен підліток у чомусь одному досягнув значних успіхів, став би справжнім майстром у тому, що захоплює та надихає його. Характерною рисою педагогічної системи В. О. Сухомлинського є орієнтація на перспективу. Футурологічна складова ідей педагога спиралася на міцний фундамент:

- традиції народної педагогіки;
- процес загального світового розвитку;
- прогресивні тенденції вітчизняної школи й педагогіки.

Школа майбутнього в Україні – це школа полікультурного виховання, самовизначення й самореалізації особистості. Це буде «школа радості», «школа успіху», оскільки, як стверджував В. О. Сухомлинський, «почуття гордості, яке переживає дитина, коли досягає успіху в улюбленій справі, – перше джерело самосвідомості, перша іскра, що запалює в душі дитини вогник творчого натхнення. Без радісного піднесення й відчуття повноти сил немає людини, немає глибокої впевненості в тому, що вона посяде гідне місце в житті».

Кусяк А. А.

УСПЕШНОСТЬ ШКОЛЬНИКОВ НА УРОКАХ ИНФОРМАТИКИ

Информационные технологии являются неотъемлемой частью общества и оказывают влияние на процессы обучения и систему образования в целом. Для того, чтобы создать оптимальные условия учащимся для развития их потенциальных возможностей, формирования самостоятельности, способности к самообразованию, самореализации, в НУА применяются новые информационные технологии в процессе обучения.

В центре внимания обучения с использованием информационных технологий стоит ребенок, успешность которого не определяется только его способностями, а скорее желанием учиться, мотивацией. Познавательные мотивы – это желание ребенка освоить новые знания или способы получения эти знаний.